

A KÖSZÍV IMÁJA

ifj. Bartha Sándor

Uram,
tudom, hogy itt állsz,
szemben állsz velem és nézel.
Tekinteted áthatol
a pórusaimon, izmaimon,
ereimen és a velőig hatol.
Amit látsz, biztosan elszomorít.
Amit érzel, biztosan bánt.
Amit mondasz, az csupa szeretet és kegyelem.
És én elfogadom... csupán ezt tehetem.

Uram,
Te még mindig vársz rám.
Még hívsz.
Szelíd szavad egyre a fülemben cseng,
de én mégis csend...csend vagyok
és sötétség uralkodik bennem.
A szavaim hidegek és
fáj a tél, ami bennem tombol.
S viharzó, süvítő szélként
hasít belém a hiányod
Uram... Uram... Uram...

Istenem,
világmindenséget mozgató,
Mindenható Isten.
Hasítsd át villámként a távolságokat
és köszívtipró-véső- kalapáccsal
kezdj el dolgozni bennem irgalmasan...
türelmesen... kegyelmesen...
szeretetteljesen...

Forrás: www.keresztenydalok.hu